బదనిక

సురేఖ వాళ్ళు అద్దెకుంటున్న భాగంలో గేటు దగ్గర ఓ చిన్న జాజిపందిరి వుంది. సురేఖకు సన్నజాజి పూలంటే ప్రాణం. ఈ అభిరుచి ఇటీవల పెంపొందించుకొన్నది కాదు. ఒక రకంగా ఆమెకది జన్మసిద్ధమైన గుణంగా భావించవచ్చు. చిన్నప్పుడే ఒకసారి వాళ్ళ మామయ్య మిఠాయి కొనుక్కోమని సురేఖకు రూపాయి ఇస్తే రూపాయి మొత్తం సన్నజాజిపూలకు ఖర్చు చేసింది. 'నువ్వే సన్నజాజిలా వున్నావు. నీ కింక మళ్ళీ సన్నజాజు లెందుకే ?' అని పరాచిక మాడాడు మామయ్య.

రత్నాకరం సురేఖను వివాహం చేసుకోవటానికి కూడా సురేఖ అందమే కారణమని అంటారు. సన్నగా తెల్లగా నాజూగ్గా వున్న సురేఖ అట్టే రత్నాకరాన్ని ఆకర్షించింది. అందుకనే తండ్రి కట్నం కానుకల విషయంలో పేచీ పెడుతున్నా, రత్నాకరం సురేఖను తప్ప మరెవ్వరినీ చేసుకోనని పట్టుపట్టాడు. దానితో వెంకట్రామయ్య మెత్తబడక తప్పలేదు. పెళ్ళి జరిగాక అప్పగింతల సమయంలో కంట తడిపెట్టుకుంటూ చెప్పాడు గోవిందం మామ, రత్నాకరంతో "చూడు బాబూ ! మా అమ్మాయికి సన్నజాజి పూవులంటే తగని ప్రేమ - అది అడిగినా అడగకపోయినా నీవు ఆఫీసు నుంచి వచ్చేటప్పుడు రోజూ ఓ పూల దండ కొని తెచ్చిపెట్టేం-" అని. రత్నాకరం గోవిందంమామ సూచనను అక్షరాలా అమలు పెట్టాడు. రోజూ సుల్తానుబజారు నుంచి వచ్చేటప్పుడు ఓ సన్నజాజి పూలదండ పొట్లాం కట్టించుకొని ఇంటికి వస్తూంటాడు రత్నాకరం.

బరకత్‌పురాలో అద్దెలు ఎక్కువైనా వాకిట్లో సన్నజాజిపందిరి వుందన్న కారణంగా షెహనాయ్‌గారి ఇల్లు ఖాళీ కాగానే అందులో ప్రవేశించాడు రత్నాకరం. షెహనాయ్ ప్రమోషన్ మీద ఢిల్లీ పోతూ తన ఇంటి సంరక్షణం పూర్తిగా సురేఖకు, రత్నాకరానికి అప్పగించి మరీ పోయాడు- షెహనాయ్ చెప్పాడని కాకపోయినా సురేఖ స్వతసిద్ధంగా ఇంటి బాధ్యత మొత్తం నెత్తినెత్తుకుంది. క్రోటన్సును కుండీలలో నుంచి తీసి భూమిలో నాటించింది. బెడ్‌రూం

కిటికీ పక్క నైట్‌క్వీన్ వేయించింది సన్నజాజివందిరికి స్వయంగా పాదుతవ్వి నీళ్ళు పెట్టి గుత్తులు గుత్తులుగా పూలు పూయించింది సన్నజాజికి ఎలా అంట్లు కట్టాలో, ఎరువు వేయాలో, ఆకులు దూసి చిగురింపజేయాలో స్వయంగా చూసుకోసాగింది.

రత్నాకరం భార్యతో 'ఏమోయ్! కావ్యాలల్లో దోహద క్రియలు అని వ్రాస్తూవుంటారు. పద్మినీజాతి స్త్రీ కాలి స్పర్శతో అకాలంలో అశోకవృక్షం పుష్పిస్తుందట అలా, నీ వ్రేళ్ళ స్పర్శతో ఈ జాజితీగ కాలభేదం లేకుండా పూస్తున్నట్లుంది' అని పరాచికాలాడటం మొదలు పెట్టాడు.

అలా చలాకీగా వుండే రత్నాకరం ఉన్నట్లుండి మౌన ముద్రాంకితుడై నాడు. కారణం కార్యభారం.

వాళ్ళకు కొత్త ఆఫీసరు వచ్చాడు. ఎక్కువ పని రత్నాకరానికి అప్ప గిస్తున్నారు. కొత్తగా వచ్చిన ఓ ఉద్యోగిని పద్మకు పని సరిగ్గా రాదని ఆ భారం కూడా రత్నాకరం మీదనే పడిందిట! దానితో తరుచు రత్నాకరం ఆఫీ సరు గూర్చి గొణగడం మొదలుపెట్టాడు. వెనుకటిలా భార్యతో కలిసి సాయంత్రం తోటపనిలో పాల్గొనలేకపోతున్నాడు. సురేఖ ఒక్కతే తోటపని చూచుకుంటున్నది. పరిస్థితి అర్థంచేసుకొని కొన్నాళ్ళు తానూ మౌనంగానేవుంది. ఓనాడు రత్నాకరం రాత్రి పొద్దుపోయి ఇంటికి వచ్చాడు. సురేఖ కూర, పులుసు, వేడిచేస్తూ ఆలస్యమయిందేమని అడిగింది.

'ఏంచేయను రేఖా! ఇటీవల చూస్తున్నావుగా నా పరిస్థితి .. శ్రమను వేరే వాళ్ళు దోచుకుంటున్నారు' అన్నాడు రత్నాకరం ఆఫీసరుమీద కోపంతో.

'ఈ లోక స్వభావం అంతేనండీ. ఎవరో బలిదానం చేస్తారు - దాని ఫలితం వేరే మరెవరో అనుభవిస్తారు .. రండి కూర చల్లారిపోతుంది"

'నా జేబులో చిన్న పిల్స్‌పేకెట్ వుంటుంది తెచ్చిపెట్టు . భోజనానికి ముందు వేసుకోవాలవి.

సురేఖ రత్నాకరం కోటు జేబులో నుండి పేకెట్ తీసి అందులో నుండి పిల్స్ తెచ్చి భర్త కిచ్చింది.

వాటిని మింగి రత్నాకరం భోజనానికి ఉపక్రమించాడు.

'మీకీ సంగతి తెలుసునా ?'

"ఏమిటి ?"

'మన సన్నజాజి పందిరికి బదనిక పట్టుకుంది'

'అలాగా....' పెద్ద ఆసక్తి కనవరచకుండా అన్నాడు రత్నాకరం -

'అదేమిటండీ ! నేనెంతో శ్రద్ధగా చెపితే అలా చప్పరిస్తారు ?'

'ఏమంత పెద్ద నేషనల్ ఇంపార్టెన్స్ కల విషయం సురేఖా ?'

"దీనికి జాతీయ ప్రాముఖ్యమూ, అంతర్జాతీయ ప్రాముఖ్యమూ ఉందో లేదో నాకు తెలియదు కాని నాకుమాత్రం ఎంతో ముఖ్యమైన విషయం. ఎంతో ప్రేమతో పెంచిన చెట్టుకు బదనిక అల్లుకుంటే చూస్తూ ఊరుకోమంటారా ?"

"ఊరుకోమనలేగు - నీవు వూరుకోవనీ నాకు తెలుసు - వృక్ష శాస్త్రంలో ఆరితేరినదానిని కదా - నీవే చెయ్యి దానికేదో"

"చేస్తాను .. అలాగని మీకు చెప్పడం కూడా తప్పేనంటారా మాటవరసకు" కోపంగా అంది సురేఖ -

"అదేమిటి సురేఖా ! ఇంత చిన్న విషయానికి అంత సీరియస్‌గా అయిపోయినావు ."

"అవునండీ ! మీకది చిన్న విషయమే. కాని అది నా స్వంత విషయం - నా కిష్టమైన సన్నజాజిపందిరి విషయం....దీనిని నిర్లక్ష్యం చేయడం ద్వారా నా మీద మీ కెంత ప్రేమ వుందో ఇట్టే ప్రదర్శించుకుంటున్నారు".

రత్నాకరానికి ఆశ్చర్యం కలిగింది - ఈ ఆడవాళ్ళకు ఎప్పుడు ఎందుకు కోపం వస్తుందో ఎవరికీ తెలియదు. సన్నజాజి పందిరికి బదనిక పట్టింది - అందుకు తనేం చేస్తాడు ? ఇంత మాత్రానికే సురేఖ రెచ్చిపోవలసిన అవసర మేమిటో ఎంత ఆలోచించినా బోధపడటం లేదు . ఇంతకూ తాను పెళ్ళి చేసుకుంది సురేఖనా లేక షెహనాయ్ గారి సన్నజాజి పందిరినా ?

"సురేఖా ! ఇవ్వాళ నీ మనస్సెందుకో బాగున్నట్లు లేదు -"

"అవును - అబద్ధాలకోర్లతో కాపురం చేస్తే మనస్సు ఎలా బాగుంటుంది?"

"ఏమిటి నువ్వనేది - ఎవరు అబద్ధాలకోరు -"

"శ్రీవారే !"

"ఏమబద్ధమాడాను ?"

'సినిమా నుంచి వస్తూ ఆఫీసు నుంచి వచ్చానని చెప్పడం"

రెండు సినిమా టిక్కెట్టు ముక్కలు డైనింగ్ టేబిల్ మీద పడేసింది.

రత్నాకరం ఫక్కున నవ్వాడు.

"ఇంతకీ ఈ పూట ఆఫీసునుంచే నేను నేరుగా ఇంటికివచ్చాననీ సినిమాకు పోలేదనీ నీతో ఎప్పుడన్నానుట ?"

"మీరు మాట కచ్చేరీ చాలా అందంగా చెయ్యగలరండీ-"

సురేఖ ఏడుస్తూ డైనింగ్ హాలులోంచి వెళ్ళిపోయింది -

రత్నాకరం దిగ్భ్రాంతుడైనాడు.

సన్నజాజి పందిరి విషయం సురేఖను ఇంత బాధ పెడుతుందని అతడు కలలో కూడా ఊహించలేదు. సగం తిన్న ప్లేట్లో చెయ్యి కడుక్కొని లేచి టార్చిలైట్ తీసుకొని పందిరి దగ్గరికి వెళ్ళాడు. జాగ్రత్తగా పరిశీలించాడు. బదనిక బటానీ తీగెలను బాగా ఆక్రమించింది. పందిరి పైకి పాకుతున్నది.

"సురేఖా ! చెట్టునిండా పూలు వుండేవి ఏమైనాయి ?"

సురేఖ జవాబు చెప్పలేదు.

రత్నాకరం లోపలికి వెళ్ళి టార్చిలైట్ రేడియో టేబిల్ మీద పెట్టి అన్నాడు.

"అదేమంత పెద్ద సమస్యకాదు సురేఖా! అవింకా బాగా వ్యాపించలేదు - రేపే వాటిని కట్ చెయ్యవచ్చులే."

సురేఖ అటు మొఖం పెట్టుకొని పడుకుంది.

బాగా కోపం వచ్చిందనడానికి సంకేతం అది!

ఇప్పుడు పలకరించడ మెందుకని మాట్లాడకుండా తన ఫైల్స్ ముందేసుకుని కూర్చున్నాడు.

సన్నజాజి పందిరంటే సురేఖ కెంతఇష్టమో తనకు తెలియనిదికాదు.

అది గమనించి కూడా ఆమె దాన్ని గూర్చి చెపుతూంటే తానెందుకు నిర్లక్ష్యం ప్రదర్శించాలి?

ఇకనుంచీ ఆమెకన్నా ఎక్కువ శ్రద్ధ తానే చూపిస్తే సరి. ఇంక అసంతృప్తి ఎందుకు కరుగుతుంది?

రత్నాకరం క్రమంగా ఫైల్స్‌లో మునిగిపోయాడు....

ఒక రాత్రప్పుడు సురేఖకు మెలకువ వచ్చింది. లేచి చూచింది.

డ్రాయింగ్ రూంలో లైటు వెలుగుతున్నది.

లేచి వెళ్ళింది.

భర్త కాగితాలలో మునిగిపోయి వున్నాడు

టైంపీస్ వైపు చూచింది.

ఒంటిగంట!

'ఇంకా మీరు పడుకోలేదా?'

"కాదు సురేఖా - కొన్ని అర్జంటు కాగితాలు చూస్తున్నాను - రేపు డైరక్టర్ వస్తున్నాడు. ఈ పద్మ ఎకౌంట్స్‌లో తేడాలు వచ్చాయి."

సురేఖ మెల్లగా వెళ్ళి రత్నాకరం చేతిలోని పెన్ గుంజుకొని అన్నది "డైరక్టర్ ఉన్న ఉద్యోగాన్ని పీకెయ్యడు - మిమ్మల్ని రేపే ఏజెంటుగా

ప్రమోట్ చెయ్యనూ చెయ్యడు. ఆ కాగితాలేవో ఉదయం చూచుకోవచ్చు. పడుకోండి ముందు." ఫైలుతీసి అవతలికి విసిరేసింది.

రత్నాకరం మారు మాట్లాడకుండా లైట్ ఆఫ్‌చేసి ఆవలిస్తూ వెళ్ళి పడుతున్నాడు.

పడుకున్నాడే కాని నిద్రపట్టలేదు.

అంకెలూ, అక్షరాలూ, ఫైళ్ళూ కళ్ళల్లోనే తిరుగుతున్నాయి. ఆఫీసూ, అందులోని మనుషులూ కళ్ళ ఎదుట నిలుచున్నారు.

రాబోయే డైరక్టర్ అప్పుడే వచ్చేసినట్లు, ఏవో ప్రశ్నలు వేస్తూన్నట్లు అనిపిస్తుంది.

పక్కపై అటూ ఇటూ దొర్లాడు. కాని నిద్ర మాత్రం రాలేదు.

లేచి, లైటువేసి కూజాలోంచి ఓ గ్లాసు మంచినీళ్ళు తీసుకొని తాగాడు.

గ్లాసు టేబిల్‌పైన పెట్టి తిరిగి చూశాడు.

సురేఖ కళ్లు తెరుచుకొనేవుంది.

గడియారం వైపు చూచాడు.

తెల్లవారు జాము మూడు గంటలు.

"సురేఖా!"

"ఊఁ."

"ఇంకా నిద్రపోలేదా?"

"లేదు."

"ఎందుకు?"

"ఆలోచిస్తూ వున్నాను."

"ఏమిటి ?"

"జాజి పందిరి గూర్చి"

* * *

డైరెక్టర్ వచ్చి వెళ్ళిపోయాడు.

జాజిపూలు తీసుకొనిపోయి ఏజెంటు భార్యను సందర్శించుకుంది సురేఖ.

సురేఖ నుండి ఉచితంగా ఇంత ఆదరణా, ఇన్ని పూలూ తీసుకోవడం ఏజంటు భార్య లక్ష్మికి ఏం నచ్చలేదు.

ఏదైనా ప్రతిఫలం ముట్టజెప్పాలనుకుంది.

అదే పరోక్షంగా అడిగింది కూడాను.

ఈ సమయం కోసమే ఎదురు చూస్తున్నది సురేఖ.

లక్ష్మితో తన భర్తను గూర్చి చెప్పింది.

లక్ష్మి చిరునవ్వు నవ్వింది.

"నాకీ సహాయం చేశారా, మా భార్యాభర్తల మిద్దరం మీ పేరు చెప్పుకొని దీపం వెలిగించుకొంటాము"

"అదేమిటి సురేఖా! అంత పెద్ద మాటంటావు! మా ఆయన ద్వారా పైకి లెటర్ వ్రాయిస్తాను. డైరక్టర్‌కు కూడా సమయం చూసి చెప్పిస్తాను."

సురేఖ కృతజ్ఞతతో తలవంచుకొంది.

ఆమె కళ్ళలో సన్నజాజులు విరిశాయి.

లక్ష్మి కూడా ప్రత్యేక శ్రద్ధ తీసుకొని రత్నాకరం విషయం భర్తకు చెప్పింది.

"నిజమే లక్ష్మి! రత్నాకరం సమర్థవంతుడు. తప్పకుండా పైకి రావలసినవాడు డైరెక్టరుతో చెపుతాలే పరోక్షంగా" అన్నాడు.

అలాగే చేశాడు -

డైరెక్టర్ మళ్ళీ వచ్చి వెళ్ళిపోయాడు.

ఓ పదిరోజులైన తర్వాత ఒక రోజు రాత్రి చాలా ఆగ్రహంగా ఇంటికి వచ్చాడు రత్నాకరం.

"సురేఖా ! సురేఖా !" వస్తూనే గావుకేక పెట్టాడు.

సురేఖ నివ్వెరపోయింది భర్త కోపాన్ని చూచి.

"ఏమండీ అలా వున్నారు ?"

"సాయంత్రం ఆఫీసుకి వచ్చాను నేనింటికి నువ్వు తాళం వేసి ఎక్కడికి వెళ్ళావు ?'

"మేనేజరు గారింటికి"

'ఆ దౌర్భాగ్యుడితో నీకేంపని. ఈసారి వాడి గుమ్మం తొక్కావంటే చూడు నిన్నేం చేస్తానో !"

"ఏమయింది? అతను చాలా మంచివాడేనే"

"మంచి! వెధవ మంచి - నీకేంతెలుసు వాడిగూర్చి - ఉన్నంతకాలం మనుషులచేత నౌకరీ చేయించుకొని అక్కర తీరాక విస్తరాకులా పారేస్తాడు."

"అదేమో నాకు తెలియదు అతనిగూర్చి నాకు తెలియనక్కరలేదుకూడా. నేను వెళ్ళింది లక్ష్మికోసం కాని లక్ష్మీపతికోసం కాదుగా-" కోపంగానే జవాబు చెప్పింది సురేఖ.

"అఘోరించినట్లుంది నీ తెలివి"

'అనవసరంగా నోరు పారేసుకోకండి - ఎందుకీ అర్థంలేని ఉక్రోషం'

రత్నాకరం రెచ్చిపోయాడు. టేబిల్ మీది సన్నజాజిపూలదండను విసిరి నేలకేసి కొట్టాడు.

"మీరేం చేస్తున్నారో మీకు తెలుసా?"

"___ ___ ___"

"మీకంత సన్నజాజు లంటే అసహ్యమైతే కత్తెరతో పందిరి మొదలు దగ్గరే కత్తిరించేస్తాను. వాడిపోతుంది." పెద్దగా ఏడ్చింది సురేఖ.

రత్నాకరం అన్నం తినకుండా బెడ్రూంలోకి వెళ్ళి దభీమని తలుపు వేసుకున్నాడు.

ఎందుకిలా అయినాడో సురేఖకు అర్థంకాలేదు.

అలిగి, మర్నాడు తానూ తిండి మానేసింది.

రాత్రి కొంచెం పొద్దుపోయినాక లక్ష్మి వచ్చింది, సురేఖలను చూడడానికి.

మర్యాదగా వుండదని లేని ఓపిక కూడతీసుకొని ఓ కప్పు కాఫీ పెట్టి ఇచ్చింది సురేఖ.

"ఏం చేస్తున్నారు?" పరామర్శించింది లక్ష్మి.

"ఏం లేదండీ! ఒక్కతెనే కూర్చున్నాను ఓవర్‌టైం వుందేమో, వారింకా ఇంటికి రాలేదు" అన్నది సురేఖ.

"లేదు, వాళ్ళ ఆఫీసులో పద్మ అనే ఆమెకు ట్రాన్స్‌ఫర్ అయిందట. ఆమెకిచ్చే పార్టీ ఏదో వుందని మావారూ రాత్రికి భోజనానికి రామన్నారు. అందుకే ఇలా బయలుదేరి వచ్చాను. రండి, అలా బయట కూర్చుందాము కాసేపు"

ఇరువురూ బయటకు వచ్చారు.

లక్ష్మి నేరుగా సన్నజాజి పందిరి వైపుకు నడచింది.

అనుసరించింది సురేఖ.

వరండాలోని లైటు సగం పందిరిమీద పడుతున్నది.

లక్ష్మి కాసినిపూలు గిల్లుకుంది.

సురేఖ మరికొన్ని గిల్లి లక్ష్మి చేతిలో పోసింది.

"మీ వారికి ఈ తోటపనులంటే పెద్ద ఇష్టంలేదా?" లక్ష్మి ప్రశ్నించింది.

"ఆయనకా శ్రద్ధ వుంటే నాకింత శ్రమ ఎందుకండీ. ఈ పందిరికి పట్టిన బదనికనంతా వీలైనంత తీసేశాను పగలంతా. ఆ తర్వాత కింద భాగాలు కొన్ని కత్తిరించివేశాను."

"మీ పట్టుదల మెచ్చుకోదగింది" అభినందించింది లక్ష్మి.

కృతజ్ఞతతో తల వంచుకుంది సురేఖ.

ఆరుబయట మసక చీకట్లో ఆకాశంలోని చుక్కల్లా, తెల్లగా మెరుస్తున్నాయి పందిరిపై సన్నజాజులు సురేఖ ఆశల్లా!!